

Arrest

nr. 290 238 van 14 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96 - 98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.-J. DE BLOCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 17 oktober 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 februari 2022, 7 juni 2022 en 26 juli 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 22 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Mandinka etnie. U bent geboren op X 1998 in X. U woont in Kalba Town te Freetown. Uw vader is imam en wilt dat u ook imam wordt. U wordt in 2009 naar de stad Bo gestuurd om op internaat te gaan. Wanneer uw vader in 2013 overlijdt, heeft u geen financiële middelen meer en stopt u met school.

Vlak voor zijn overlijden, verplicht uw vader u te huwen met M.. Hoewel u dit niet ziet zitten, gaat u er uiteindelijk mee akkoord. Jullie krijgen twee kinderen. U adopteert ook een meisje dat door uw moeder op straat gevonden werd.

Na de geboorte van uw eerste kind, begint u te werken als chauffeur. In april 2015 ontmoet u mister C. uit Rusland. U rijdt hem regelmatig rond en jullie worden vrienden. Na enige tijd hebben jullie seksuele betrekkingen. C. keert midden juni van dat jaar terug naar Rusland.

Rond november 2015 laat C. u weten dat hij terugkeert naar Sierra Leone en vraagt u een kamer in hetzelfde hotel te boeken. Wanneer u de kamer geboekt heeft, gaat u de kamer bekijken. Daar aangekomen belt u naar C.. Terwijl u met C. praat over jullie relatie, hoort een werkneemster van het hotel dit gesprek omdat u de deur vergat toe te doen. Het meisje zegt dat zij dit aan de manager gaat vertellen. U verlaat het hotel. Op weg naar huis wordt u opgebeld door uw vrouw, die u vertelt dat de politie u al kwam zoeken op verdenking van homoseksuele betrekkingen met C.. Ze raadt u aan om niet meer naar huis terug te keren.

U gaat naar Pamelap. U ontmoet er uw schoolvriend I. en blijft enkele weken bij hem en zijn familie. Na een week begint u te bloeden. U laat een bloedanalyse uitvoeren, waaruit – onterecht - blijkt dat u aan hiv lijdt. De verpleegster in het dorp raadt u aan om naar het ziekenhuis in Freetown te gaan voor uw behandeling, maar u weigert. I. vertelde aan zijn familie dat u seropositief bent, waardoor zij uit uw buurt blijven. U besluit het land te verlaten.

In december 2015 verlaat u Sierra Leone. U reist via Guinee, Mali, Niger en Libië naar Italië. In Italië dient u een verzoek tot internationale bescherming in, welk u geweigerd wordt. In oktober 2019 reist u via Frankrijk naar België, waar u op 17 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming indient bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In België heeft u eerst een relatie met N.. N. overlijdt in 2021 aan kanker. Kort daarna begint u een relatie met H.B. (CG-nr. 19/... – O.V. ...).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: attesten van Rainbow House en Balir, foto's van een bijeenkomst van Rainbow House, foto's van uzelf en uw partners, foto's van uw vader en diens begrafenis, een zelfgeschreven verklaring ter correctie van de notities bij DVZ, medische attesten m.b.t. littekens (dd. 23/12/2021 + 06/05/2021), attesten van uw therapeute (dd. 15/02/2022 + 21/06/2022) en een medisch dossier (o.m. m.b.t. hepatitis en neurologische onderzoeken).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen tijdens de onderhouden voor het CGVS en het attest van uw therapeute (dd. 21/06/2022) blijkt immers dat u lijdt aan flashbacks, nachtmerries/slapeloosheid, obnubilatie/versuftheid, ontwijking-/vermijdingsgedrag, intense psychologische malaise of fysiologische reactivatie. Volgens uw therapeute lijdt u aan post-traumatische stress.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd de **vraagstelling tijdens de persoonlijke onderhouden aangepast om tegemoet te komen aan eventuele communicatieproblemen**. Het eerste onderhoud werd onderbroken (notities persoonlijk onderhoud dd. 16/02/2022 (verder notities CGVS 1), p. 19), bovendien **blijkt uit het verloop van dit onderhoud niet dat u niet in staat was om die dag gehoord te worden door het CGVS**. Op het einde van het onderhoud verklaart u bovendien **zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben en heeft u niets toe te voegen** (notities CGVS 1, p. 28-29). Ook uw raadsheer heeft op dat moment **geen opmerkingen**. Bij aanvang van het tweede onderhoud werd u de mogelijkheid geboden zelf aan te geven indien u nood heeft aan een pauze (notities persoonlijk onderhoud dd. 07/06/2022 (verder notities CGVS 2), p. 3-4). **Aangezien u spreekt over de psycholoog die u al eventjes niet meer gezien heeft en dat u veel vergeet werd u gevraagd of het voor u ok is om het onderhoud die dag te laten doorgaan, waar u bevestigend op antwoordt**. De interviewer herhaalt dat u het zeker mag aangeven indien u doorheen de dag een onderbreking nodig had. **Hoewel u het enkele malen moeilijk heeft tijdens dit tweede onderhoud, vraagt u zelf niet om een onderbreking** (notities CGVS 2, p. 4 + p. 24). Waarop de interviewer het lokaal even verlaat om voor u water te gaan halen (notities CGVS 2, p. 4) of het **onderhoud zelfs in overleg met uw raadsheer afrondt omdat u op dat moment niet langer in staat bent om het onderhoud verder te zetten** (notities CGVS 2, p. 24). Het onderhoud werd ook op

andere momenten onderbroken (notities CGVS 2, p. 13 + p. 19). De interviewer erkende tijdens het onderhoud ook meerdere malen dat hij begrip had dat bepaalde elementen in uw relaas moeilijk waren voor u om over te spreken (notities CGVS 2, p. 3 + p. 6 + p. 13 + p. 16). Op het einde van het onderhoud verklaart u zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben en heeft u niets toe te voegen (notities CGVS 2, p. 24). Uw raadsheer vraagt toch een zeker voorbehoud te maken voor eventuele fouten die u maakte door uw verstrooidheid of de problemen in uw hoofd. **Bij aanvang van het derde onderhoud gaf u aan dat het goed ging met u** (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2022 (verder notities CGVS 3), p. 2), hoewel u aangeeft dat als u aan het verleden denkt of over het verleden praat, u depressief wordt en zelfs uw leven wilt beëindigen. **Gevraagd of het ok is voor u om het onderhoud te laten doorgaan, verklaart u verder te kunnen gaan en verklaart u wel te weten dat er over uw verleden gepraat zal worden.** Hoewel uw raadsheer bij aanvang van het onderhoud niet aanwezig was, was hij wel in het gebouw van het CGVS aanwezig (notities CGVS 3, p. 3). U verklaart uw raadsheer die ochtend ook gezien te hebben. Uw advocaat is later tijdens het onderhoud wel aanwezig (notities CGVS 3, p. 8-30). Bij aanvang van het onderhoud werd u wederom de mogelijkheid geboden aan te geven wanneer u zelf een pauze nodig heeft (notities CGVS 3, p. 3), van welke mogelijkheid u geen gebruik maakte. Het onderhoud werd wel onderbroken door de interviewer (notities CGVS 3, p. 10 + p. 20). Op het einde van het onderhoud verklaart u nogmaals zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben (notities CGVS 3, p. 28-29). Uw raadsheer maakt enkel een opmerking omtrent het nummer van de kamer in het opvangcentrum waar u en uw partner momenteel verblijven, maar maakt geen enkele opmerkingen over het verloop van het onderhoud. Uit een lezing van uw verklaringen blijkt ook dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ook werd **bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw psychologische problemen**, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst en uw land van verblijf. U kreeg eveneens **uitgebreid de tijd** om uw relaas te vertellen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities van de drie persoonlijke onderhouds. Het CGVS ontvangt enkel opmerkingen m.b.t. het eerste onderhoud voor het CGVS. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen m.b.t. de inhoud van de notities van het tweede en het derde onderhoud, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het tweede en het derde persoonlijk onderhoud. Verder blijkt uit zowel de 'Vragenlijsten 'Bijzondere procedure noden' DVZ' van 28/11/2019 als deze van 26/11/2020 dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Overigens moet hierbij worden vastgesteld dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ niet blijkt dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter ondersteuning van uw verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u op 28/11/2019 en 26/11/2020 aflegde blijkt dat de onderhouds bij de DVZ op een normale wijze zijn verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven. Bovendien legde u bij aanvang van het eerste onderhoud voor het CGVS een handgeschreven verklaring neer waarin u de notities van de DVZ m.b.t. uw asielaanvraag (gedeeltelijk) corrigeert (notities CGVS 1, p. 3).

Verder blijkt nergens uit de door u neergelegde medische attesten en de attesten van uw therapeute dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de procedure inzake uw verzoek tot internationale bescherming. Het rapport van uw therapeute stelt dat u volgens uw therapeute lijdt aan PTSS. Het beroep van therapeut is echter niet beschermd, in tegenstelling tot dat van een psycholoog of psychiater. Verder blijkt uit dit rapport niet, hoewel u zelf meerdere malen aangeeft problemen te hebben met uw geheugen, dat u lijdt aan geheugenproblemen. Bovendien kan uit dit rapport niet afgeleid worden of en welke onderzoeken werden uitgevoerd om op objectieve wijze vast te stellen of u wel degelijk te kampen heeft met geheugenproblemen, dan wel enige andere psychologische problematiek, zodat aldus dient te worden aangenomen dat uw verklaring dat u te kampen heeft met geheugen- en andere psychologische problemen louter en alleen is gebaseerd op uw eigen verklaringen. Uit het neergelegde rapport kan niet worden afgeleid dat u, omwille van de verklaarde symptomen die u vertoont, in de absolute onmogelijkheid verkeert de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Alles in acht genomen, werden uw verklaringen op een 'betrouwbare' manier verkregen gezien deze consistent en coherent waren tijdens de onderhouds.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie

van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U geeft geen duidelijk zicht op uw werkelijke leefomstandigheden in Sierra Leone.

Door het CGVS gevraagd waar u overal gewoond heeft, verklaart u in nr. 8 **F.L.**, in Kalba (Calaba) Town, in Freetown, gewoond te hebben (notities CGVS 1, p. 5). Gevraagd of u nog ergens anders gewoond heeft, verklaart u in Bo op internaat gezeten te hebben. Gevraagd of u na de stopzetting van uw studies weer in F.L. ging wonen, antwoordt u bevestigend (notities CGVS 1, p. 6). Gevraagd of u in Freetown ooit in een ander huis gewoond heeft, legt u verklaringen af omtrent uw vertrek uit Freetown en dat u naar Pamelap ging. Ter bevestiging gevraagd dat u in Freetown alleen in F.L. gewoond heeft en nooit ergens anders, verklaart u "Dat klopt." Voor de DVZ verklaarde u echter meer dan 10 jaar voor uw vertrek in nr. 4 **G.S.** te Freetown gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Door het CGVS gevraagd waarom u bij DVZ G.S. noemde, verklaart u dat dit het huis van de familie van uw vader is (notities CGVS 1, p. 6). Gevraagd of u daar ook gewoond heeft, verklaart u daar niet gewoond te hebben, maar dat u er wel uw opa en uw familie ging bezoeken. Hoewel u bij aanvang van het eerste onderhoud aangeeft dat er foute dingen genoteerd werden door de DVZ (notities CGVS 1, p. 3), blijkt uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) hoegenaamd niet dat de DVZ uw woonplaats verkeerd noteerde. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen in Sierra Leone.

Voor het CGVS verklaart u dat uw **vader in juni 2013 overleed** (notities CGVS 1, p. 5 + p. 9 + p. 21), toen u op internaat zat in Bo. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt eveneens dat u zo'n **4 jaar middelbaar onderwijs** gevolgd heeft (notities CGVS 1, p. 8). Voor de DVZ verklaarde u tijdens het Dublin-interview (dd. 28/11/2019) echter niet alleen **analfabeet** te zijn (Verklaring DVZ, vraag 11), maar ook dat uw **vader overleed rond het jaar 2000** (Verklaring DVZ, vraag 13), toen u zo'n 2 jaar was. Bovendien verklaart u een jaar later (op 26/11/2020) voor de DVZ dat u stopte met naar school te gaan toen uw vader stierf, nadat u op twaalfjarige leeftijd op internaat zat (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met andere tegenstrijdige verklaringen uwentwege, nl. omtrent uw broers en zussen, verklaart u dat u depressief was toen u naar de DVZ moest gaan (notities CGVS 1, p. 18). Echter, zoals hierboven reeds aangegeven werd, blijkt nergens uit uw verklaringen voor de DVZ dat u op dat moment niet in staat was om deel te nemen aan de procedure tot internationale bescherming (zie supra). Bovendien blijkt nergens uit de door u neergelegde medische attesten en de attesten van uw therapeute, dat u niet in staat bent of geweest bent om deel te nemen aan deze procedure. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande zowel de dood van uw vader als uw schoolopleiding.

Bovendien verklaart u in het kader van het eerste onderhoud voor het CGVS dat u op het internaat de kamer deelde met **A., J., F. en Mo.** (notities CGVS 1, p. 10-11). Verder gevraagd blijkt Mo. naar deze kamer verhuisd te zijn nadat **F. de kamer verlaten had** (en ergens anders een kamer kreeg). U verklaart verder dat jullie **nooit met 5 in die kamer** sliepen. Uit de opmerkingen die uw raadsheer aan het CGVS bezorgt, blijkt echter dat u een aanpassing wilt doen omtrent de namen van de kamergenoten: **A. blijkt de broer van Mo. te zijn – en blijkt niet langer in die kamer geslapen te hebben -, J. en F. deelden de kamer met u en Mo., en Ismaël kon niet in die kamer blijven omdat het een kamer voor 4 personen betrof – waaruit toch blijkt dat jullie gedurende enige tijd met 5 personen op die kamer sliepen.** U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de personen met wie u de kamer deelde.

Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw **moeder overleed begin 2014** (Verklaring DVZ, vraag 13) en dat u **geen enkele broers of zussen** heeft (Verklaring DVZ, vraag 17), terwijl u voor het CGVS verklaart dat uw **moeder actueel in Makeni** verblijft (notities CGVS 1, p. 10 + p. 16 + notities CGVS 2, p. 5 + notities CGVS 3, p. 4 + p. 15) en dat u de **oudste bent uit een gezin van 5 kinderen** (notities CGVS 1, p. 18). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw moeder en uw broers en zussen.

Voor het CGVS verklaart u als **chauffeur** gewerkt te hebben (notities CGVS 1, p. 5) en geen andere job gedaan te hebben (notities CGVS 1, p. 11). Voor de DVZ verklaarde u echter niet als chauffeur gewerkt te hebben (Verklaring DVZ, vraag 12), maar als (geschoold) **arbeider**. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw tewerkstelling.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af aangaande uw huwelijk. Zoals eerder reeds opgemerkt, legt u **tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw vader** (zie supra). Daarnaast verklaart u voor het CGVS dat uw **vader uw huwelijk in 2013 geregeld** heeft toen u op internaat zat (notities CGVS 1, p. 14-15 + p. 20-21), en hij u dit vertelde vlak voor zijn overlijden. Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw kinderen tijdens het onderhoud (dd. 28/11/2019) 8 jaar en 7 jaar waren (Verklaring DVZ, vraag 16), waaruit blijkt dat uw **kinderen in 2011 en 2012 geboren** zijn. Aangezien u verklaart **pas na uw huwelijk in 2013 seksuele betrekkingen met uw vrouw** gehad te hebben (notities CGVS 1, p. 21), wordt in het kader van het tweede onderhoud teruggekomen op uw kinderen, en blijkt dat uw kinderen **geboren zijn in 2014 en 2015** (notities CGVS 2, p. 6). Gevraagd hoe het komt dat u bij de

DVZ andere geboortedata opgaf, verklaart u wel gezegd te hebben dat er vele fouten in staan en dat uw vader u in 2013 uitgehuwelijkt heeft. Hierbij wordt herhaald dat uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring hoegenaamd niet blijkt dat de DVZ uw verklaringen omtrent uw kinderen verkeerd noteerde. **Bovendien verklaart u de ene keer dat uw kinderen bij hun moeder verblijven en dat u niet weet waar uw kinderen zijn (notities CGVS 1, p. 16) – en dat uw moeder dit evenmin weet – , terwijl u elders verklaart dat uw kinderen soms bij uw moeder verblijven en soms bij hun eigen moeder (notities CGVS 2, p. 5) om elders dan weer te verklaren dat alleen uw moeder voor uw kinderen zorgt (notities CGVS 3, p. 4).** U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw huwelijk en uw kinderen. U legt eveneens inconsistente verklaringen af over Ma., het meisje dat u adopteerde (notities CGVS 3, p. 4). Ten eerste blijkt uit uw verklaringen **voor de DVZ dat u niet spreekt over een aangenomen dochter** (Verklaring DVZ, vraag 16), hoewel er niet alleen gevraagd werd naar uw biologische kinderen. Bovendien verklaart u dat **uw moeder haar op straat vond en naar huis bracht, toen uw vader nog leefde** (notities CGVS 3, p. 4). U legt echter tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw vader (zie supra), waardoor uw verklaringen omtrent Ma. reeds aan geloofwaardigheid inboeten. Bovendien, gevraagd naar de reden dat u Ma. eerder niet noemde, wijt u dit aan de slagen die u kreeg in Italië en dat u ook verkracht werd. Echter, zoals hierboven reeds aangegeven werd, blijkt nergens uit uw verklaringen voor de DVZ dat u op dat moment niet in staat was om deel te nemen aan de procedure tot internationale bescherming (zie supra). Bovendien blijkt nergens uit de door u neergelegde medische attesten en de attesten van uw therapeute, dat u niet in staat bent (geweest) om deel te nemen aan deze procedure. U legt aldus inconsistente verklaringen af omtrent uw aangenomen dochter Ma..

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Sierra Leone, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Sierra Leone nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Uw verklaringen omtrent de bewustwording, aanvaarding en beleving van uw homoseksuele geaardheid komen weinig doorleefd over.

U verklaart homo geworden te zijn toen u 12 jaar was en op internaat zat (notities CGVS 1, p. 20). Ook tijdens het tweede onderhoud verklaart u 12 jaar geweest te zijn toen u zich op uw kamer (in het internaat) aan het omkleden was toen Mo. achter u stond en zijn armen om u heen sloeg (notities CGVS 2, p. 16-18 + p. 21). Uit uw verklaringen blijkt ruimschoots dat u, op het moment dat Mo. over zijn gevoelens vertelde, wist dat **homoseksualiteit een taboe is in Sierra Leone en het niet aanvaard wordt (notities CGVS 2, p. 17-18 + p. 21), dat men omwille van zijn geaardheid veroordeeld kan worden en een (levenslange) gevangenisstraf kan krijgen (notities CGVS 1, p. 20 + notities CGVS 2, p. 5 + p. 21 + notities CGVS 3, p. 5) en zelfs gedood kan worden (notities CGVS 3, p. 14).** U vertelde dan ook aan Mo. dat het niet aanvaard werd (notities CGVS 2, p. 17-18). **Desondanks gaat u wel heel snel mee in de avances van Mo..** Immers, wanneer hij u vertelt dat het niet bekend zal worden tenzij u het zelf naar buiten brengt en het aldus geheim zal blijven, gaat u akkoord om met Mo. seksuele betrekkingen aan te gaan (notities CGVS 2, p. 17-18 + p. 21-22 + notities CGVS 3, p. 17). U verklaart verder dat u niet anders kon dan aanvaarden omdat hij ouder is dan u en steeds voor u opkwam (notities CGVS 2, p. 17 + notities CGVS 3, p. 17). Ook verklaart u dat u Mo. ongeveer een maand kende voor hij zijn avances maakte (notities CGVS 2, p. 18 + notities CGVS 3, p. 17) en **dat hij u pas over zijn gevoelens – of homoseksualiteit in het algemeen – sprak op het moment dat hij avances maakte (notities CGVS 2, p. 17-18 + p. 21 + notities CGVS 3, p. 17-18).** Gevraagd hoe het komt dat Mo. zich naar u openstelde en het u vertelde, verklaart u dat hij die dag achter u stond en dat hij zijn gedacht (op)gemaakt heeft en dat u niet anders kon doen dan aanvaarden omdat hij ouder was dan u (notities CGVS 2, p. 17-18). Meermaals gevraagd hoe hij wist dat u ja zou zeggen, verklaart u dat hij altijd voor u klaarstond en hij wist dat u het zou aanvaarden. Opgemerkt dat hij niet dacht dat u neen kon zeggen, verklaart u het eerste moment gezegd te hebben dat het onmogelijk was omdat het niet aanvaard was, maar dat u het aanvaardde toen hij zei dat het geheim zou blijven. Tijdens het derde onderhoud nogmaals gevraagd hoe het komt dat Mo. dacht dat u er wel ok mee was, verklaart u toen in shock geweest te zijn, maar dat u gezien had hoe hij met u omging en dat anderen het daar ook deden (notities CGVS 3, p. 17-18). Nogmaals gevraagd waarom hij dat deed, spreekt u over het bos rond het internaat. De vraag nog enkele malen in diverse bewoordingen herhaald, blijft u erbij dat hij veel voor u gedaan heeft en dat u het wel moest aanvaarden.

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid grondig aan dat Mo. voor hij zijn avances maakte niet trachtte te weten te komen wat uw mening over homoseksualiteit is, te meer gelet op de homofobe Siera Leoonse context die u schetst. Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet zou weten wat Mo. ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis u zou kunnen beschermen tegen toekomstige verdenkingen en uw familie eerder ook al vond dat u zich vaak als een vrouw gedroeg en u alles als een vrouw opnam (notities CGVS 3, p. 19). Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw geaardheid, nl. dat u toen naar het middelbaar onderwijs ging en dat uw vader nog leefde toen u naar het internaat ging, niet consistent met de verklaringen die u aflegde voor de DVZ in het kader van uw Dublin-interview (zie supra). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw geaardheid nog verder aan.

Gevraagd wat er in u omging toen Mo. avances maakte, verklaart u dat het een risico is en dat het altijd in het geheim moet gebeuren (notities CGVS 2, p. 21-23). Gevraagd hoe u de twee kanten, nl. dat het leuk is, maar dat het toch niet aanvaard wordt, samenbrengt, verklaart u dat u uw keuze niet kon volgen. **Door de interviewer gevraagd of het een keuze was, antwoordt u bevestigend dat het een keuze was** omdat u het graag had, hoewel u er niet open over kon zijn. Gevraagd hoe u die keuze maakte, verklaart u **“Ik wou me beschermen en maakte die keuze,”** waarna u verklaart dat u Mo. vertelde dat hij u daarin kon leiden. **Nogmaals gevraagd hoe u die keuze maakte, aangezien u toch ook kon kiezen om hetero te zijn, verklaart u het graag te hebben en er daarom voor koos om homo te zijn.** Gevraagd wat u dacht over de slechte dingen, verklaart u dat het onmogelijk is in uw eigen land omdat ze het niet aanvaarden. Opgemerkt dat men toch ook aan de slechte dingen denkt en nogmaals gevraagd hoe u de keuze maakte, verklaart u slechts dat u het graag had. **Gevraagd of u de slechte kanten in aanmerking genomen heeft, verklaart u niet aan de slechte kanten gedacht te hebben voor de problemen begonnen.** Gevraagd wanneer u dan wel over de slechte dingen begon na te denken, verklaart u dat uw vader toen ziek was en hij u zei dat hij een vrouw voor u gevonden had. Opgemerkt dat het pas op dat moment was dat u aan de slechte dingen denkt, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaringen aflegt aangaande de aanvaarding van het huwelijk. **Ter bevestiging gevraagd of u voor uw huwelijk niet aan de slechte dingen dacht, bevestigt u dat.** Gevraagd of u daarover dacht nadat u getrouwd was, spreekt u enkel over hoe moeilijk het was om met uw vrouw samen te zijn en dat Mo. u zei dat u moest doen wat uw familie u zei. **Ter bevestiging gevraagd dat het enige slechte omtrent uw gehele geaardheid waar u aan dacht was dat u getrouwd was met een vrouw, antwoordt u bevestigend.** Gevraagd of u nooit dacht dat u andere problemen kon krijgen door uw geaardheid, verklaart u dat nooit gedacht te hebben. Tijdens het derde onderhoud teruggekomen op uw keuze, verklaart u dat u ervoor gekozen heeft om het leuk te vinden (notities CGVS 3, p. 26-27). Door de interviewer uitgelegd wat hij begrijpt onder het maken van een keuze, nl. dat u de goede en slechte dingen met elkaar afweegt, verklaart u dat u met Mo. zag dat u het leuk vond en dat u daarom die keuze maakte. U verklaart verder dat u nooit verwachtte dat uw vader met die vrouw zou afkomen en ook bleef u uw leven verderzetten tot u ontdekt werd. **Gevraagd of u niet nadacht over de goede en slechte kanten, verklaart u dat niet gedaan te hebben, hoewel u het moeilijk vond dat uw vader u uithuwelijkte, maar verder waren er geen slechte kanten aan uw geaardheid.** Het is echter niet aannemelijk dat u uw geaardheid als een keuze zou bestempelen, te meer gelet op de door u geschetste homofobe Sierra Leoonse samenleving (zie supra). Bovendien blijft u uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de aanvaarding van uw geaardheid. Het is bovendien niet aannemelijk dat u enkel homoseksueel bent omdat u Mo. kende (notities CGVS 3, p. 26).

Uw verklaringen aangaande de ontdekking, aanvaarding en beleving van uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

U maakt eveneens uw homoseksuele relaties en seksuele betrekkingen niet aannemelijk.

Uit het voorgaande blijkt reeds dat u de **ontdekking van uw geaardheid met Mo.S., zoals u deze beschrijft voor het CGVS, niet aannemelijk** weet te maken (zie supra). Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat Mo. avances maakt zonder te weten wat uw mening is over homoseksualiteit, te meer daar ook hij reeds wist dat homoseksualiteit niet aanvaard is in Sierra Leone (notities CGVS 2, p. 22).

U verklaart eveneens met de drie andere jongens op uw kamer (in het internaat) “soms” – uw woordkeuze geeft aan dat het geen eenmalig iets was - een spelletje gespeeld te hebben (notities CGVS 1, p. 12) en dat jullie met vieren seks hadden. Tijdens het derde onderhoud voor het CGVS hier verder op ingegaan, blijkt dit slechts één keer gebeurd te zijn, omdat de andere jongens op de kamer, nl. **B. (oftewel A.) en F.,** het niet leuk vonden (notities CGVS 3, p. 18-19). U verklaart verder dat dit gebeurde toen **I. – uw vriend bij wie u enige tijd in Pamelap verbleef - al uit deze kamer weggehaald** werd. Gevraagd hoe het spel georganiseerd werd, verklaart u dat Mo. het idee kreeg. Gevraagd hoe Mo. het spel ter sprake bracht, verklaart u dat niet te weten, maar zei hij gewoon dat hij een spel bedacht had. Gevraagd waarom Mo. dacht dat A. en F. ok waren met het spel, weet u niet waarom hij dat deed en verwijst u naar zijn

status als “hoofdjongens.” U blijkt evenmin gevraagd te hebben waarom Mo. dacht dat de andere jongens er ok mee waren. Opgemerkt dat het niet is omdat hij ouder is dat anderen gedwongen worden, verwijst u naar de Afrikaanse cultuur waar iedereen de ouderen respecteert. **Het is echter niet aannemelijk dat Mo. de andere jongens in jullie kamer zou dwingen om met dit spel mee te doen, zonder zeker te weten dat zij hiervoor open staan,** te meer gelet op de homofobe context die u schetst (zie supra). Bovendien legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de jongens met wie u de kamer deelde op het internaat (zie supra). U maakt het aldus niet aannemelijk met de andere jongens op uw kamer in het internaat seksspelletjes gedaan te hebben. Dit tast de geloofwaardigheid van uw relatie met Mo.S. grondig aan.

U maakt uw relatie met Mo. aldus niet aannemelijk.

U verklaart dat uw homoseksuele relatie met mister C. begon toen u bij hem bleef overnachten nadat jullie laat uit geweest waren (notities CGVS 1, p. 22). Die nacht begon hij u aan te raken en hadden jullie de eerste keer samen seksuele betrekkingen. Tijdens het derde onderhoud wordt er ingegaan op uw relatie met mister C.. **Gevraagd waarom hij besloot avances te maken, verklaart u niet te weten wat er in hem omging, maar legt u uit dat hij u vertrouwde omdat u hem wisselgeld teruggaf** (notities CGVS 3, p. 22-23). Opgemerkt dat vertrouwen niet zomaar komt, verklaart u dat hij zei dat hij u graag had en dat hij het ook in zijn land deed. **Gevraagd hoe jullie het vertrouwen opbouwden aangezien het voor homoseksuelen ook in Rusland geen al te goede situatie is, spreekt u over enkele financiële transacties.** Opgemerkt dat het een ander soort vertrouwen betreft, verklaart u eenvoudig “Vanaf daar begon hij me te vertrouwen om wat hij die nacht deed. In de morgen was hij zich weer bewust en verontschuldigde hij zich.” **Gevraagd hoe hij erop kon vertrouwen dat u de politie niet zou roepen, verklaart u hem gezegd te hebben dat u het eerder ook al gedaan had, maar dat u het al lang niet meer gedaan had.** **Gevraagd wanneer jullie begonnen te praten over homoseksualiteit, verklaart u “het was de morgen nadat we seks hadden.”** Hierop doorgevraagd blijkt dit gesprek plaatsgehad te hebben op de veranda of in de bar van het hotel. Opgemerkt dat het twee openbare plaatsen zijn en dat andere mensen daar ook kunnen komen, verklaart u niet luid gesproken te hebben daarover, en dat als jullie over jullie seksleven wilden spreken, het in de kamer gebeurde. **Het is echter niet aannemelijk dat u met mister C. spreekt over homoseksualiteit in openbare ruimtes, te meer gelet op de homofobe context die u schetst (zie supra).** Bovendien past u uw verklaringen dienaangaande aan naargelang de gestelde vragen. **Eveneens blijft u uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de manier dat mister C. polste naar uw mening over homoseksualiteit, te meer daar de situatie van homoseksuelen in Rusland evenmin rooskleurig is** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Verder is niet aannemelijk dat u de deur van de hotelkamer niet in het oog houdt en niet opmerkt dat deze deur niet toe is wanneer u met mister C. telefoneert en praat over jullie relatie en seksuele betrekkingen (notities CGVS 1, p. 23 + notities CGVS 3, p. 13), welk gesprek afgeluisterd werd door een medewerkster van het hotel. Dit is des te frappanter gelet op de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone die u schetst (zie supra). Bovendien **lijkt uit uw verklaringen voor de DVZ hoegenaamd niet dat u met mister C. aan het telefoneren was en dat dit gesprek afgeluisterd werd door een werknemer van het hotel** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hoewel u bij aanvang van het eerste onderhoud aangeeft dat er foute dingen genoteerd werden door de DVZ (notities CGVS 1, p. 3), blijkt uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) hoegenaamd niet dat de DVZ dit telefoongesprek niet genoteerd heeft. U legt inconsistente verklaringen af omtrent het telefoongesprek met mister C. en de manier dat de hotelmedewerkers wisten dat jullie een homoseksuele relatie hadden.

Verder wordt nog opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat u **geen contact meer heeft met mister C. omdat u geen gsm bij had toen u vertrok** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), hoewel u voor het CGVS verklaart dat u **uw telefoon wel bij had toen u Freetown verliet** en naar Pamelap ging (notities CGVS 1, p. 23-24). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de reden dat u geen contact meer had met mister C..

Gelet op deze vaststellingen maakt u evenmin uw relatie met mister C. aannemelijk.

U verklaart in België een relatie gehad te hebben met N. (notities CGVS 1, p. 17). Gevraagd naar de volledige naam van N., komt u niet verder dan de naam Ni. (notities CGVS 2, p. 14), maar kent u de rest van zijn naam niet. Ook tijdens het derde onderhoud **kent u de familienaam van N. niet**, omdat u alleen de namen N. of Ni. gebruikte (notities CGVS 3, p. 11). Het is echter niet aannemelijk dat u de volledige naam van N. niet kent, te meer daar jullie elkaar meer dan een jaar kenden (notities CGVS 1, p. 17).

Gevraagd wat N. u vertelde over zijn verleden, verklaart u dat hij 13 jaar was toen hij homo “begon te zijn” (notities CGVS 2, p. 15). Verschillende malen gevraagd hoe N. zijn geaardheid ontdekte, komt u niet verder dan te verklaren dat hij die gevoelens had als tiener en dat hij wist dat hij gevoelens voor mannen had omdat hij niet met een vrouw samen was. Tijdens het laatste onderhoud teruggekomen hierop, verklaart u daar niet veel details over te weten, maar dat hij u zei dat het “van school kwam” en dat hij

alles van mannen graag heeft (notities CGVS 3, p. 12). Doorgevraagd komt u wederom niet verder dan te verklaren dat hij altijd gevoelens voor jongens gehad heeft, dat hij er als "zo iemand" uitziet, dat hij toen 10 of 9 jaar geweest moet zijn en dat zijn gedrag en gevoelens naar jongens en mannen gericht was. **U blijft uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt hoe N., uw eerste vaste partner in Europa, zijn geaardheid ontdekte.** Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan dat u N. niet verder vraagt over hoe hij zijn geaardheid ontdekte.

In het kader van uw verzoek, legt u foto's van uzelf en N. neer. Aangaande één van deze foto's verklaart u dat een **nicht van N.** op deze foto staat (notities CGVS 1, p. 20). Tijdens het tweede en het derde onderhoud gevraagd of u familie van N. ontmoet heeft, verklaart u wel **zijn zus B.** ontmoet te hebben (notities CGVS 2, p. 14 + notities CGVS 3, p. 12). U verklaart zelfs dat zij op een van de door u afgegeven foto's staat (notities CGVS 3, p. 12-13). Opgemerkt dat u eerder verklaarde dat het een nicht betrof, verklaart u plotseling dat N. u zei dat het zijn nicht was, om even later weer te verklaren dat het zijn zus betreft. U legt fluctuerende verklaringen af over het enige familielid van N. dat u ontmoet heeft.

Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u **met N. naar Regenbooghuis gegaan** te zijn (notities CGVS 2, p. 6 + p. 14). Er kan dan ook niet ingezien worden dat **uw beweerde huidige partner H. u kennis liet maken met het Regenbooghuis** (opmerkingen n.a.v. de notities).

Hoewel u verklaart dat uw huidige partner weet dat u een relatie gehad heeft met N. (notities CGVS 2, p. 11) en u hem zelfs de naam noemde (notities CGVS 2, p. 7), verklaart uw partner zelf dat hij enkel weet heeft van uw relaties in Sierra Leone, nl. met een schoolgenoot en met een blanke man (notities persoonlijk onderhoud dd. 07/06/2022 van H.B. (CG.-nr. 19/... – O.V. ...) (verder notities CGVS H. 2), p. 11). Uw verklaringen dienaangaande stroken niet met deze van uw beweerde huidige partner.

De door u neergelegde foto's kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

U maakt eveneens uw relatie met N. niet aannemelijk.

U maakt evenmin uw huidige relatie met H.B. (CG.-nr. 19/... – O.V. ...) aannemelijk.

Het valt ten zeerste op dat jullie beiden verklaren dat jullie sinds 2021 – na het overlijden van uw beweerde vorige partner N. - in dezelfde kamer slapen (notities CGVS 3, p. 6 + notities persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2022 van H.B. (CG.-nr. 19/... – O.V. ...) (verder notities CGVS H. 3), p. 7), maar dat uw verklaringen aangaande het samenwonen als homoseksueel koppel in het opvangcentrum tegenstrijdig zijn met de verklaringen van uw beweerde partner. U verklaart reeds tijdens het tweede onderhoud, nl. op 07/06/2022, dat jullie met 4 personen de kamer delen (notities CGVS 2, p. 12). Tijdens het derde onderhoud, op 26/07/2022, herhaalt u met 4 personen de kamer te delen (notities CGVS 3, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt verder dat, gedurende de periode dat jullie de kamer delen, **deze kamer nagenoeg continu door 4 personen gedeeld wordt. H. verklaart daarentegen dat de kamer gedurende het overgrote deel van de tijd enkel voor jullie beiden was** en dat deze slechts sinds midden juli 2022 met twee andere personen gedeeld moet worden (notities CGVS H. 3, p. 7). **Hoewel H. verklaart dat niemand van het centrum hem gevraagd heeft naar zijn mening over uw verhuis naar zijn kamer omdat er gewoon iemand in de plaats komt als iemand weggaat, verklaart u dat het wel aan H. gevraagd werd** (notities CGVS 3, p. 6-7). Hoewel u zelf verklaart van kamer C26 naar kamer C21 verhuisd te zijn, verklaart H. tijdens het onderhoud dan weer dat jullie kamer in Blok C of B ligt en het nummer 302 heeft (notities CGVS H. 3, p. 22), hoewel hij dit in het kader van de opmerkingen op het onderhoud aanpast naar blok C2 (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). **Uw verklaringen omtrent de kamer die u met H. deelt, zijn tegenstrijdig met de verklaringen die uw beweerde partner daarover aflegt.** Daarenboven verklaart u dat de andere bewoners van het opvangcentrum weten dat jullie een koppel zijn en dat andere bewoners met jullie lachen en dat het moeilijk is (notities CGVS 2, p. 13). Daarop ingegaan, verklaart u o.m. dat **u een keer heel boos was en met uw hand op de tafel sloeg**, waarop degene met een hot temper – waarmee u H. bedoelt – u moest kalmeren. **H. verklaart echter dat hij u nooit boos gezien heeft** (notities CGVS H. 2, p. 10 + p. 12). **Jullie verklaringen omtrent het leven als homoseksueel koppel in een opvangcentrum zijn tegenstrijdig en niet consistent, wat de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande deze relatie reeds grondig aantast.**

Gevraagd hoe u H. leerde kennen, verklaart u dat H. u in de eetzaal van het opvangcentrum aansprak (notities CGVS 2, p. 7-8). Aangaande uw eerste gesprek met H. verklaart u dat hij met u wou uitgaan, maar ook dat u hem niet alles over uw situatie vertelde omdat het nog jullie eerste gesprek was. U verklaart echter ook dat u **tijdens dit eerste gesprek vertelde dat u tijdens het weekend naar uw vriendje N. ging. Even later herhaalt u toen verteld te hebben dat u met N. uitging.** Gevraagd wanneer H. u zei dat hij homoseksueel is, verklaart u dat u **het tijdens dat eerste gesprek al wist omdat "hij heel direct was."** Tijdens het laatste onderhoud verklaart u echter dat **H. u niet tijdens het eerste gesprek vertelde dat hij homo was**, maar dat het misschien een week of een maand was nadat jullie elkaar leerden kennen (notities CGVS 3, p. 5). H. daarentegen verklaart tijdens het tweede onderhoud dat **u pas uitlegde dat u homoseksueel bent toen uw partner – N. – overleden was** (notities CGVS H. 2, p. 6). Bovendien verklaart H. dat **u het hem eerst vertelde**, hoewel hij wel al wist dat u homoseksueel was.

Tijdens het laatste onderhoud verklaart H. dan weer dat **u hem voor het overlijden van “die man uit Brugge” vertelde dat u homoseksueel bent (notities CGVS H. 3, p. 5-6) en dat dit gesprek plaats had op uw kamer in het opvangcentrum. U verklaart echter dat jullie voor het overlijden van N. nooit op elkaars kamer geweest zijn (notities CGVS 3, p. 6).** Uw verklaringen over het moment dat u aan uw beweerde partner vertelde dat u homoseksueel bent, stemmen niet overeen met de verklaringen van uw beweerde partner. Dit tast de geloofwaardigheid van jullie relatie verder aan.

Verder verklaart H. dat jullie de laatste keer een hotel namen in **Antwerpen** om alleen te zijn (notities CGVS H. 3, p. 8). U ook gevraagd wanneer jullie de laatste keer op hotel geweest zijn, verklaart u dat dit in **Moeskroen** was (notities CGVS 3, p. 8). Jullie leggen tegenstrijdige verklaringen af over de laatste keer dat jullie samen op hotel gingen.

De door u neergelegde foto's van uzelf en H. kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw relatie met H. niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande, maakt u uw homoseksuele relaties en betrekkingen niet aannemelijk.

U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit Freetown en Sierra Leone.

Voor het CGVS verklaart u dat mister C. u vroeg een kamer te boeken in het hotel waar hij eerder verbleven had (notities CGVS, p. 22-30). Toen u een kamer geboekt had, belde u vanuit een kamer in het hotel met mister C.. U lette echter niet op de deur, waardoor deze zonder dat u het doorhad open ging. Schoonmaakster **Mab.** luisterde uw gesprek af, waardoor zij wist dat u homoseksueel bent. Deze vrouw vertelde dit aan de manager van het hotel, waarop u besloot het hotel te verlaten en naar huis terug te keren. Onderweg naar huis houdt u halt aan een winkel waar u uw gsm gaat opladen. Nog voor u thuis bent, wordt u opgebeld door uw moeder en uw vrouw die u meedelen dat de politie u wil arresteren omdat u homoseksueel bent en zij raden u aan om niet meer naar huis terug te keren. Tijdens het derde onderhoud herhaalt u dat uw **telefoongesprek afgeluisterd** werd door een poetsvrouw en dat u niet meer naar huis gegaan bent (notities CGVS 3, p. 13-14). Gevraagd naar de naam van de vrouw die u afluisterde, verklaart u dat zij **M.** heet. Gevraagd of u nog terugkeerde naar het hotel, antwoordt u ontkennend. Uit uw **verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat iemand een telefoongesprek met mister C. heeft afgeluisterd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), maar wel dat u hem belde nadat iemand van het personeel u vertelde dat ze wisten wat jullie deden en dat ze het naar buiten zouden brengen, waarop u het hotel verlaat en belt naar mister C.. U verklaart voor de DVZ verder dat u de volgende dag terugkeerde naar het hotel, maar dat ze de politie wilden bellen, waarna u weer naar huis ging. U verklaart verder dat u zelf de uitnodiging om naar het politiebureau te gaan ontving, waarna u bang was en u vertrok. Hoewel u bij aanvang van het eerste onderhoud aangeeft dat er foute dingen genoteerd werden door de DVZ (notities CGVS 1, p. 3), blijkt uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) hoegenaamd niet dat de DVZ uw verklaringen omtrent deze gebeurtenissen - nl. dat u door iemand van het hotel aangesproken werd, dat u daarna naar mister C. belde, de volgende dag terugging naar het hotel, dat u naar huis ging en dat u zelf de uitnodiging van de politie ontving - verkeerd noteerde. Bovendien blijkt uit de brief die door R.A.-Y.M. van Rainbow House opgesteld werd, dat u ook tijdens uw gesprekken bij Rainbow House verklaarde dat u terug naar huis ging - wat uw verklaring dat uw verhaal bij de DVZ verkeerd genoteerd werd aldus grondig aantast. Uit de door uw raadsheer overgemaakte opmerkingen, blijkt dan weer dat uw vrouw het arrestatiebevel ontvangen heeft (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, houdt u vast aan één versie (notities CGVS 3, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat de DVZ een ander verhaal noteerde, verwijst u wel naar de verklaring die u bij aanvang van het eerste onderhoud deed, nl. dat de DVZ uw verklaringen verkeerd genoteerd heeft, en houdt u vast aan uw verklaringen zoals u deze voor het CGVS doet. U gaat echter volledig voorbij aan het gegeven dat uw handgeschreven verklaring geen melding maakt van deze tegenstrijdige elementen - waardoor kan aangenomen worden dat de DVZ uw verklaringen wel correct noteerde - , maar ook dat u ook aan Rainbow House verklaarde dat u nog naar huis gegaan bent toen in het hotel bekend werd dat u homoseksueel bent. Uw uitvluchten voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen overtuigen dan ook allerminst.**

Aangaande de gevolgen van de bekendmaking van uw beweerde homoseksuele geaardheid kan nog opgemerkt worden dat u de ene keer verklaart dat alleen uw moeder u aanvaard heeft en contact met u wilt (notities CGVS 1, p. 10), terwijl u elders verklaart dat uw moeder reeds in 2014 overleden is (zie supra).

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties.

De door u neergelegde attesten van Rainbow House en Balir en de diverse foto's, kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde handgeschreven verklaring werd hierboven reeds besproken.

U legt in het kader van uw asielaanvraag meerdere medische verslagen en attesten (o.m. dd. 21/10/2019, 21/11/2019, 05/02/2020, 19/04/2022) voor waaruit blijkt dat u in Libië o.m. op het hoofd en in het gezicht geslagen werd met een wapen, en dat er andere littekens op uw lichaam vast te stellen zijn. Uit deze attesten en verslagen blijkt dat u verklaarde slagen te hebben gekregen. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen.

De medische attesten bevestigen dus dat u littekens heeft, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.

U legt eveneens een attest van uw therapeut voor. Uit dit attest blijkt dat u lijdt aan post-traumatische stress, en o.m. flash-backs heeft, nachtmerries, versuftheid en ontwijkingsgedrag. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de therapeut, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Dit attest is aldus niet van die aard dat het eenduidig kan aantonen dat uw PTSS effectief en eenduidig te wijten is aan de problemen in uw land van herkomst.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11/08/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen aangaande het tweede en het derde onderhoud, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van deze persoonlijke onderhouds. Uw opmerkingen aangaande de notities van het eerste persoonlijke onderhoud werden reeds terloops in bovenstaande beslissing besproken.

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: een e-mail van zijn sociaal assistent met "foto's ter staving van zijn geaardheid" (stuk 3) en een medisch attest d.d. 20 oktober 2022 (stuk 4).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3

van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen tijdens de onderhouden voor het CGVS en het attest van uw therapeute (dd. 21/06/2022) blijkt immers dat u lijdt aan flashbacks, nachtmerries/slapeloosheid, obnubilatie/versuftheid, ontwijking-/vermijdingsgedrag, intense psychologische malaise of fysiologische reactivatie. Volgens uw therapeute lijdt u aan post-traumatische stress.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd de **vraagstelling tijdens de persoonlijke onderhouden aangepast om tegemoet te komen aan eventuele communicatieproblemen**. Het eerste onderhoud werd onderbroken (notities persoonlijk onderhoud dd. 16/02/2022 (verder notities CGVS 1), p. 19), bovendien **blijkt uit het verloop van dit onderhoud niet dat u niet in staat was om die dag gehoord te worden door het CGVS**. Op het einde van het onderhoud verklaart u bovendien **zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben en heeft u niets toe te voegen** (notities CGVS 1, p. 28-29). Ook uw raadsheer heeft op dat moment **geen opmerkingen**. Bij aanvang van het tweede onderhoud werd u de mogelijkheid geboden zelf aan te geven indien u nood heeft aan een pauze (notities persoonlijk onderhoud dd. 07/06/2022 (verder notities CGVS 2), p. 3-4). **Aangezien u spreekt over de psycholoog die u al eventjes niet meer gezien heeft en dat u veel vergeet werd u gevraagd of het voor u ok is om het onderhoud die dag te laten doorgaan, waar u bevestigend op antwoordt**. De interviewer herhaalt dat u het zeker mag aangeven indien u doorheen de dag een onderbreking nodig had. **Hoewel u het enkele malen moeilijk heeft tijdens dit tweede onderhoud, vraagt u zelf niet om een onderbreking** (notities CGVS 2, p. 4 + p. 24). Waarop de interviewer het lokaal even verlaat om voor u water te gaan halen (notities CGVS 2, p. 4) of **het onderhoud zelfs in overleg met uw raadsheer afrondt omdat u op dat moment niet langer in staat bent om het onderhoud verder te zetten** (notities CGVS 2, p. 24). Het onderhoud werd ook op andere momenten onderbroken (notities CGVS 2, p. 13 + p. 19). De interviewer erkende tijdens het onderhoud ook meerdere malen dat hij begrip had dat bepaalde elementen in uw relaas moeilijk waren voor u om over te spreken (notities CGVS 2, p. 3 + p. 6 + p. 13 + p. 16). Op het einde van het onderhoud verklaart u zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben en heeft u niets toe te voegen (notities CGVS 2, p. 24). Uw raadsheer vraagt toch een zeker voorbehoud te maken voor eventuele fouten die u maakte door uw verstrooidheid of de problemen in uw hoofd. **Bij aanvang van het derde onderhoud gaf u aan dat het goed ging met u** (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/07/2022 (verder notities CGVS 3), p. 2), hoewel u aangeeft dat als u aan het verleden denkt of over het verleden praat, u depressief wordt en zelfs uw leven wilt beëindigen. **Gevraagd of het ok is voor u om het onderhoud te laten doorgaan, verklaart u verder te kunnen gaan en verklaart u wel te weten dat er over uw verleden gepraat zal worden**. Hoewel uw raadsheer bij aanvang van het onderhoud niet aanwezig was, was hij wel in het gebouw van het CGVS aanwezig (notities CGVS 3, p. 3). U verklaart uw raadsheer die ochtend ook gezien te hebben. Uw advocaat is later tijdens het onderhoud wel aanwezig (notities CGVS 3, p. 8-30). Bij aanvang van het onderhoud werd u wederom de mogelijkheid geboden aan*

te geven wanneer u zelf een pauze nodig heeft (notities CGVS 3, p. 3), van welke mogelijkheid u geen gebruik maakte. Het onderhoud werd wel onderbroken door de interviewer (notities CGVS 3, p. 10 + p. 20). Op het einde van het onderhoud verklaart u nogmaals zowel de vragen als het Engels van de interviewer goed begrepen te hebben (notities CGVS 3, p. 28-29). Uw raadsheer maakt enkel een opmerking omtrent het nummer van de kamer in het opvangcentrum waar u en uw partner momenteel verblijven, maar maakt geen enkele opmerkingen over het verloop van het onderhoud. Uit een lezing van uw verklaringen blijkt ook dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ook werd **bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw psychologische problemen**, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst en uw land van verblijf. U kreeg eveneens **uitgebreid de tijd** om uw relaas te vertellen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren m.b.t. de inhoud van de notities van de drie persoonlijke onderhouds. Het CGVS ontvangt enkel opmerkingen m.b.t. het eerste onderhoud voor het CGVS. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen m.b.t. de inhoud van de notities van het tweede en het derde onderhoud, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het tweede en het derde persoonlijk onderhoud. Verder blijkt uit zowel de 'Vragenlijsten 'Bijzondere procedure noden' DVZ' van 28/11/2019 als deze van 26/11/2020 dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Overigens moet hierbij worden vastgesteld dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ niet blijkt dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter ondersteuning van uw verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u op 28/11/2019 en 26/11/2020 aflegde blijkt dat de onderhouds bij de DVZ op een normale wijze zijn verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven. Bovendien legde u bij aanvang van het eerste onderhoud voor het CGVS een handgeschreven verklaring neer waarin u de notities van de DVZ m.b.t. uw asielaanvraag (gedeeltelijk) corrigeert (notities CGVS 1, p. 3).

Verder blijkt nergens uit de door u neergelegde medische attesten en de attesten van uw therapeute dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de procedure inzake uw verzoek tot internationale bescherming. Het rapport van uw therapeute stelt dat u volgens uw therapeute lijdt aan PTSS. Het beroep van therapeut is echter niet beschermd, in tegenstelling tot dat van een psycholoog of psychiater. Verder blijkt uit dit rapport niet, hoewel u zelf meerdere malen aangeeft problemen te hebben met uw geheugen, dat u lijdt aan geheugenproblemen. Bovendien kan uit dit rapport niet afgeleid worden of en welke onderzoeken werden uitgevoerd om op objectieve wijze vast te stellen of u wel degelijk te kampen heeft met geheugenproblemen, dan wel enige andere psychologische problematiek, zodat aldus dient te worden aangenomen dat uw verklaring dat u te kampen heeft met geheugen- en andere psychologische problemen louter en alleen is gebaseerd op uw eigen verklaringen. Uit het neergelegde rapport kan niet worden afgeleid dat u, omwille van de verklaarde symptomen die u vertoont, in de absolute onmogelijkheid verkeert de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Alles in acht genomen, werden uw verklaringen op een 'betrouwbare' manier verkregen gezien deze consistent en coherent waren tijdens de onderhouds.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt: "Dat het jammer is te moeten vaststellen dat het CGVS zich beroept op het feit dat het beroep van therapeut geen beschermd beroep uitmaakt om derhalve geen waarde te moeten toekennen aan de attesten die werden overgelegd.", dient erop gewezen dat in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering wel degelijk rekening wordt gehouden met het voorgelegde rapport van verzoekers therapeut. Er wordt dan ook geen gevolg verbonden aan de vaststelling dat het beroep van therapeut, in tegenstelling tot dat van psycholoog of psychiater, niet beschermd is – iets waaromtrent verzoeker overigens geen enkel objectief stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist zou zijn.

Verder uit verzoeker weliswaar kritiek op de wijze waarop zijn verklaringen in het licht van zijn mentale gezondheidsproblemen door de commissaris-generaal werden beoordeeld, doch hij betreft deze kritiek niet op het bestaan van eventuele bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht wegens problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid en bijgevolg evenmin aan de problemen die hij omwille hiervan beweert te hebben gekend. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn levensomstandigheden in Sierra Leone:

- a) Zo legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over waar hij precies heeft gewoond;
- b) Tevens legt verzoeker tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen af over het overlijden van zijn vader en over zijn eigen scholingsgraad;
- c) Verzoeker past zijn verklaringen na het persoonlijk onderhoud aan met betrekking tot de personen met wie hij in het internaat een kamer deelde;
- d) Verzoeker legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over het al dan niet in leven zijn van zijn moeder en over het al dan niet hebben van broers en zussen;
- e) Verzoeker verklaarde op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hij als chauffeur heeft gewerkt, terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij als arbeider was tewerkgesteld;
- f) Verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn huwelijk en zijn kinderen: *“Zoals eerder reeds opgemerkt, legt u **tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw vader** (zie supra). Daarnaast verklaart u voor het CGVS dat uw **vader uw huwelijk in 2013 geregeld** heeft toen u op internaat zat (notities CGVS 1, p. 14-15 + p. 20-21), en hij u dit vertelde vlak voor zijn overlijden. Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw kinderen tijdens het onderhoud (dd. 28/11/2019) 8 jaar en 7 jaar waren (Verklaring DVZ, vraag 16), waaruit blijkt dat uw **kinderen in 2011 en 2012 geboren** zijn. Aangezien u verklaart **pas na uw huwelijk in 2013 seksuele betrekkingen met uw vrouw** gehad te hebben (notities CGVS 1, p. 21), wordt in het kader van het tweede onderhoud teruggekomen op uw kinderen, en blijkt dat uw kinderen **geboren zijn in 2014 en 2015** (notities CGVS 2, p. 6). Gevraagd hoe het komt dat u bij de DVZ andere geboortedata opgaf, verklaart u wel gezegd te hebben dat er vele fouten in staan en dat uw vader u in 2013 uitgehuwelijkt heeft. Hierbij wordt herhaald dat uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring hoegenaamd niet blijkt dat de DVZ uw verklaringen omtrent uw kinderen verkeerd noteerde. **Bovendien verklaart u de ene keer dat uw kinderen bij hun moeder verblijven en dat u niet weet waar uw kinderen zijn (notities CGVS 1, p. 16) – en dat uw moeder dit evenmin weet - , terwijl u elders verklaart dat uw kinderen soms bij uw moeder verblijven en soms bij hun eigen moeder (notities CGVS 2, p. 5) om elders dan weer te verklaren dat alleen uw moeder voor uw kinderen zorgt (notities CGVS 3, p. 4).**”;*
- g) Verzoeker legt ook over zijn geadopteerde dochter tegenstrijdige verklaringen af;

Het geheel van deze vaststellingen doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid;

(ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk homoseksueel is. Meer bepaald stelt de commissaris-generaal vast dat:

a) verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de homofobe Sierra Leonese samenleving allerm minst doorleefd en aannemelijk voorkomen. De Raad verwijst hiertoe naar de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing, zoals hierboven weergegeven (bestreden beslissing, p. 4-5);

b) geen geloof kan worden gehecht aan de homoseksuele relaties en betrekkingen van verzoeker. De Raad verwijst hiertoe naar de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing, zoals hierboven weergegeven (bestreden beslissing, p. 5-8);

iii) verzoeker tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen aflegt over de gebeurtenissen die tot zijn vertrek uit Sierra Leone zouden hebben geleid: *“Voor het CGVS verklaart u dat mister C. u vroeg een kamer te boeken in het hotel waar hij eerder verbleven had (notities CGVS, p. 22-30). Toen u een kamer geboekt had, belde u vanuit een kamer in het hotel met mister C.. U lette echter niet op de deur, waardoor deze zonder dat u het doorhad open ging. Schoonmaakster Mab. luisterde uw gesprek af, waardoor zij wist dat u homoseksueel bent. Deze vrouw vertelde dit aan de manager van het hotel, waarop u besloot het hotel te verlaten en naar huis terug te keren. Onderweg naar huis houdt u halt aan een winkel waar u uw gsm gaat opladen. Nog voor u thuis bent, wordt u opgebeld door uw moeder en uw vrouw die u meedelen dat de politie u wil arresteren omdat u homoseksueel bent en zij raden u aan om niet meer naar huis terug te keren. Tijdens het derde onderhoud herhaalt u dat uw telefoongesprek afgeluisterd werd door een poetsvrouw en dat u niet meer naar huis gegaan bent (notities CGVS 3, p. 13-14). Gevraagd naar de naam van de vrouw die u afliuisterde, verklaart u dat zij M. heet. Gevraagd of u nog terugkeerde naar het hotel, antwoordt u ontkennend. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat iemand een telefoongesprek met mister C. heeft afgeluisterd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), maar wel dat u hem belde nadat iemand van het personeel u vertelde dat ze wisten wat jullie deden en dat ze het naar buiten zouden brengen, waarop u het hotel verlaat en belt naar mister C.. U verklaart voor de DVZ verder dat u de volgende dag terugkeerde naar het hotel, maar dat ze de politie wilden bellen, waarna u weer naar huis ging. U verklaart verder dat u zelf de uitnodiging om naar het politiebureau te gaan ontving, waarna u bang was en u vertrok. Hoewel u bij aanvang van het eerste onderhoud aangeeft dat er foute dingen genoteerd werden door de DVZ (notities CGVS 1, p. 3), blijkt uit de door u neergelegde handgeschreven verklaring (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) hoegenaamd niet dat de DVZ uw verklaringen omtrent deze gebeurtenissen - nl. dat u door iemand van het hotel aangesproken werd, dat u daarna naar mister C. belde, de volgende dag terugging naar het hotel, dat u naar huis ging en dat u zelf de uitnodiging van de politie ontving - verkeerd noteerde. Bovendien blijkt uit de brief die door R.A.-Y.M. van Rainbow House opgesteld werd, dat u ook tijdens uw gesprekken bij Rainbow House verklaarde dat u terug naar huis ging - wat uw verklaring dat uw verhaal bij de DVZ verkeerd genoteerd werd aldus grondig aantast. Uit de door uw raadsheer overgemaakte opmerkingen, blijkt dan weer dat uw vrouw het arrestatiebevel ontvangen heeft (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, houdt u vast aan één versie (notities CGVS 3, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat de DVZ een ander verhaal noteerde, verwijst u wel naar de verklaring die u bij aanvang van het eerste onderhoud deed, nl. dat de DVZ uw verklaringen verkeerd genoteerd heeft, en houdt u vast aan uw verklaringen zoals u deze voor het CGVS doet. U gaat echter volledig voorbij aan het gegeven dat uw handgeschreven verklaring geen melding maakt van deze tegenstrijdige elementen - waardoor kan aangenomen worden dat de DVZ uw verklaringen wel correct noteerde - , maar ook dat u ook aan Rainbow House verklaarde dat u nog naar huis gegaan bent toen in het hotel bekend werd dat u homoseksueel bent. Uw uitvluchten voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen overtuigen dan ook allerm minst.*

Aangaande de gevolgen van de bekendmaking van uw beweerde homoseksuele geaardheid kan nog opgemerkt worden dat u de ene keer verklaart dat alleen uw moeder u aanvaard heeft en contact met u wilt (notities CGVS 1, p. 10), terwijl u elders verklaart dat uw moeder reeds in 2014 overleden is (zie supra).”;

(iv) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen: *“De door u neergelegde attesten van Rainbow House en Balir en de diverse foto's, kunnen het voorgaande niet wijzigen.*

De door u neergelegde handgeschreven verklaring werd hierboven reeds besproken.

U legt in het kader van uw asielaanvraag meerdere medische verslagen en attesten (o.m. dd. 21/10/2019, 21/11/2019, 05/02/2020, 19/04/2022) voor waaruit blijkt dat u in Libië o.m. op het hoofd en in het gezicht geslagen werd met een wapen, en dat er andere littekens op uw lichaam vast te stellen zijn. Uit deze attesten en verslagen blijkt dat u verklaarde slagen te hebben gekregen. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen.

De medische attesten bevestigen dus dat u littekens heeft, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.

U legt eveneens een attest van uw therapeut voor. Uit dit attest blijkt dat u lijdt aan post-traumatische stress, en o.m. flash-backs heeft, nachtmerries, versuftheid en ontwijkingsgedrag. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de therapeut, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Dit attest is aldus niet van die aard dat het eenduidig kan aantonen dat uw PTSS effectief en eenduidig te wijten is aan de problemen in uw land van herkomst.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11/08/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen aangaande het tweede en het derde onderhoud, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van deze persoonlijke onderhouds. Uw opmerkingen aangaande de notities van het eerste persoonlijke onderhoud werden reeds terloops in bovenstaande beslissing besproken.

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te onkrachten.

De Raad merkt op dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leone samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker allerm minst zijn beweerde homoseksuele geaardheid op een doorleefde wijze aannemelijk weet te maken. In de bestreden beslissing wordt op omstandige en pertinente wijze toegelicht dat verzoeker geenszins doorleefde, aannemelijke en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, over zijn beweerde homoseksuele relaties zowel in Sierra Leone als in België, over zijn beweerde huwelijk met een vrouw in Sierra Leone en over de problemen die hij naar aanleiding van zijn homoseksuele geaardheid stelt te hebben gekend.

Waar verzoeker wijst op zijn mentale gezondheidsproblemen "*voor wat betreft eventuele inconsistenties*", dient vastgesteld dat uit het voorgelegde rapport van verzoekers therapeut blijkt dat verzoeker te kampen heeft met onder meer nachtmerries, verwardheid, vermijdingsgedrag, slapeloosheid, irritatie, spanning en angst, kwaadheid en een psychologisch onbehagen. De therapeut besluit dat verzoeker lijdt aan posttraumatisch stresssyndroom. Nergens uit dit rapport blijkt evenwel dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen inzake de kernelementen van zijn verzoek om internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze toegelicht dat verzoeker tijdens zijn verschillende persoonlijke onderhouds, ondanks zijn mentale gezondheidsproblemen, op een betrouwbare wijze zijn verklaringen heeft afgelegd, dat hij telkens

verklaarde de vragen te hebben begrepen en dat hij enkel met betrekking tot het eerste persoonlijk onderhoud opmerkingen bij de notities ervan overmaakte. Gezien het geheel van deze vaststellingen kan verzoeker dan ook niet dienstig naar zijn mentale gezondheidstoestand verwijzen teneinde de vele onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en vaagheden te verklaren en/of het niet-doorleefd karakter van zijn verklaringen te verschonen.

In zoverre verzoeker met zijn betoog, *“Dat het CGVS te weinig rekening heeft gehouden met de specifieke context van waaruit Verzoeker zijn verklaringen heeft gedaan.”*, niet verwijst naar zijn mentale gezondheidstoestand, laat hij na concreet te duiden over welke specifieke context hij het dan heeft. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde seksueel getinte foto's (verzoekschrift, stuk 3), dient gewezen op het volgende. Er dient vooreerst gewezen te worden op de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) die erop wees dat de mogelijkheid dat nationale overheden aanvaarden dat asielzoekers video-opnamen van hun intieme handelingen overleggen, naast het feit dat zij niet noodzakelijkerwijs bewijswaarde hebben, afbreuk doet aan de menselijke waardigheid, waarvan artikel 1 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie de eerbiediging waarborgt. Bovendien zou het toelaten of aanvaarden, aldus het Hof van Justitie, van een dergelijk type bewijs een stimulans voor andere verzoekers om internationale bescherming vormen en zou dat er feitelijk op neerkomen dat dergelijke bewijzen van hen worden verlangd (HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 65-66). Aldus besluit het Hof van Justitie: *“Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests” om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen.”* (ibid., pt. 72). In het licht van deze rechtspraak van het Hof van Justitie kan aan de bij het verzoekschrift gevoegde seksueel getinte foto's dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat dergelijke privéfoto's wegens de mogelijke inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden slechts een geringe bewijswaarde hebben, temeer daar de *in casu* voorgelegde foto's in feite slechts foto's betreffen van foto's die op een bed liggen.

Waar verzoeker verder stelt dat hij er omwille van zijn besmetting met het hepatitis B-virus van zou kunnen worden verdacht homoseksueel te zijn omdat aan dergelijke besmetting het stigma kleeft dat het om een seksueel overdraagbare ziekte gaat, kan hij geenszins overtuigen. Vooreerst heeft verzoeker hiervan nooit eerder melding gemaakt. Het *post factum* opwerpen van dit element onder verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie, is allerminst ernstig. Bovendien blijkt uit voormelde pertinente motivering uit de bestreden beslissing het ongeloofwaardig karakter van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en kan verzoeker het geloofwaardig karakter hiervan niet herstellen door enkel te wijzen op zijn besmetting met het hepatitis B-virus. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, kan niet worden aangenomen dat hij louter omwille van deze besmetting ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst alsnog als homoseksueel zal worden beschouwd. Waar verzoeker betoogt *“Dat verzoeker overigens omwille van discriminatie de toegang tot medische behandeling zou kunnen worden ontzegd en derhalve de noodzakelijke en lopende therapieën in België zou moeten missen.”*, kan hij dan ook geenszins overtuigen. Verzoeker brengt, naast zijn ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid, geen andere elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden gestigmatiseerd en/of dat hem doelbewust medische zorgen zouden worden ontzegd in het kader van zijn besmetting met het hepatitis B-virus en/of eventuele andere medische problemen. Hij komt immers niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie. Uit deze informatie blijkt niet dat er in Sierra Leone sprake is van een veralgemeende vorm van stigmatisering en/of discriminatie ingeval van een besmetting met het hepatitis B-virus en/of andere medische problemen waarmee verzoeker te kampen heeft, laat staan dat deze stigmatisering en discriminatie dermate zwaarwichtig zijn dat hieruit een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou blijken. Voor het overige dient verzoeker zich met betrekking tot zijn medische problemen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (waarnaar hij in zijn verzoekschrift zelf verwijst).

Waar verzoeker wijst op de strafbaarstelling van homoseksualiteit in Sierra Leone, komt hij niet verder dan het wijzen op de algemene situatie van homoseksuelen in zijn land van herkomst. Deze situatie wordt

niet betwist, doch volstaat op zich geenszins om de voormelde motieven uit de bestreden beslissing concreet te weerleggen en/of alsnog zijn persoonlijke homoseksuele geaardheid aan te tonen.

Waar verzoeker stelt *“Dat Verzoeker formeel achter zijn verklaringen blijft staan en aangeeft niets anders dan de waarheid te hebben verteld.”*, komt hij niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas. Dergelijk verweer is geenszins van aard om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen en/of de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas alsnog te herstellen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER